

Buket Arbatlı

Erkeklerle
Her Şey Anlatılmaz

Öykü

Eskisi Gibi Olabilecek miyiz Madam?

Balkonumuz bire iki metre, yuvarlak bir masa ve iki sandalye zor sığıyor. Çiçek konusunu ne zaman açsam Korhan, çok istiyorsan alt kata geçelim, bahçesi var, diyor. Alt daireler karanlık ve daha küçük, beni kızdırmak için böyle söylediğini biliyorum. Dalga geçmesine aldırmadım, Mısır Çarşısı'ndan bir saksı sardunya ile ortanca aldım, bir de adını bilmediğim bir bitki. Çarşıdan eve gelinceye dek, ufacak balkona bir de bunları sıkıştırıyorsun, diye söylendi. Çiçekleri balkondaki masaya bıraktığı gibi çıktı. Şirkettekilerle akşam yemeği yiyecekmiş.

Balkondaki sandalyeye oturdum. Hava artık daha geç kararıyor, günler uzadı. Birinci katta oturuyoruz ama kot farkı nedeniyle alt sokaktaki evlerin son katlarıyla aynı hizadayız. Apartmanın bahçesi büyük değil ama duvar boyunca uzanan güller, beton adanın ortasında tüylü pembe çiçekler açan ağaç, kösedeki uzun palmiye insanı şaşırtıyor. Bahçeyi görür görmez, küçük ve eski olduğu halde evi tutmaya karar vermiştik. Taşındığımız gün kapıcı, "Apartmanda tek Müslüman biziz abi," diye fısıldamıştı Korhan'a. Şehla gözünün teki merdivenlerden her an inebilecek gayrimüslim ev sahibini kollar gibiydi. Korhan'la birbirimize bakmıştık. Kapıcı apartmanın "kafirlerinden" daha güvenilir görünüyordu.

Zaman Apartmanı devasa bir bina. Kurtuluş'un Osmanbey'e yakın tarafında oluşu burada oturanlar için övünç kaynağı. Apartmanın birçok dairesinde ev sahibinin çocukları yaşıyor. Kiracıların en yenisinin bile çocukları burada büyümüş, hatta

evlenip gitmişler. Biz taşınalı beş yıl oldu. Ailedeniz artık, ilk günlerdeki ilgi yok. Ama şimdi bebeğimiz olacak, ev sahibi bile heyecanlandı, kocaman eliyle başımı okşadı. Doğuma az kaldı, aylardan nisan ve devamlı yağmur yağıyor. Geceleri yataktaki dönüp durduğumdan Korhan bir süredir misafir odasında yatıyor.

Ben böyle balkonda otururken hava karardı, bahçenin küçük lambası yandı. Yere düşen sarı ışık hüznün verici. Yaz gelmeden alttaki boş daireye birileri taşınsa ne iyi olur!

Caddeye bakan küçük odayı şeker rengi mobilyalarla doldurduğumuz, ayıcıklı perdeler astığımız gün kapıcı evin önündeki park demirlerini kaldırdı, apartmanın önüne büyükçe bir kamyonet yanaştı, arkasından da mavi bir araba. Arabanın camından dalga dalga sarı saçlar görünüyor. Alt kata Madam Ani taşınıyor diye fısıldadı kapıcı. Korhan, bahçeye döşenen suni çimi, üzerine konan şezlong ve şemsiyeyi görünce, "Vay vay," dedi, "sefa ehli biri geliyor anlaşılır." Şemsiyenin kollarından birine rengârenk kadife bir papağan kondurdular. Balkon demirinden eğildim, yerleştirilen eşyaları silen kadına, "Bir şeye ihtiyacınız varsa çekinmeyin," dedim. Temizlikçi kadın gülümseyerek başını salladı. Taşınmak zor, biliyorum, onlara çay ve kraker gönderdim. Çaydanlık ve tabakla geri dönen kapıcı, "Abla bunlara bulaşmaya gelmez. Kadın dost hayatı yaşıyor," dedi.

Dost hayatı yaşayan Madam Ani, Korhan'ın yeni eğlencesi. Sabah akşam onunla ilgili hikâyeler uyduruyor. Bir sahnede, kadın kanepede, üzerinde saten sabahlık ve tüylü terliklerle uzanıp çay içiyor. Yanındaki sehpa yanındaki sigara. Evde iç gıcıklayıcı bir koku bırakan Gitanes. Zira Madam'ın sesini duymuş, boru gibiymiş, sigara içtiği kesin. Bir başkasında, yatak odasının kırmızı ışığında, tuvalet masasında oturmuş, dalgın dalgın saçlarını tarıyor. Kocam hevesle havanın ısınmasını,

Madam Ani'yi kara gözlükleri, kocaman şapkısıyla şezlonga uzanmış görmeyi bekliyor. Aylardır doğru düzgün sevişemediğimizden bu hali, diye düşünüyordum. Meğer apartman Madam'la çalkalanıyormuş.

İskambil gecesinde herkes eteğindeki döküdü. Madam Ani ev sahibimizin eski aftosu olabilirdi. "Afto da ne?" diye sordu Korhan. Kaçın kurası komşular bıyık altından güldü. Ev sahibinin çocukları kadının taşınmasına karşı çıkmış, karısı hâlâ dargınmış. Hikâyenin doğrusu, ev sahibi bir arkadaşının ricasını kıramamış. Yoksa her kiracıdan neredeyse temiz kâğıdı istemeye kalkan Mösyö öyle bir kadına nasıl ev kirala-sın, değil mi? Kadınlar hep bir ağızdan konuşuyor. Ani denen kadın bahçeyi o kadar süsleyeceğine eve biraz baksa ya, evi pislik götürüyormuş, kapıcının suratına kapıyı çat diye kapadığına göre utanıyor besbelli, Allah korusun, apartmanı fare basacak. Bebek odasında dolaşan fare görüntüsü içimi bulan-dırıyor. Altı numarada oturan sadekâr kahvesinden bir yudum aldıktan sonra, kadının endamını gördünüz mü, diye soruyor. Sanırsın on yedisinde genç kız. Ama ya yüzünü görünce diye tamamlıyor karısı. Sabah akşam o konuşuldu bir müddet. Her yeni gelen zamanla soluyordu. Madam mesafesini korudu, di-limizden silindi.

O geceden birkaç gün sonra balkonda oturmuş, bahçeyi sey-rediyordum. Hava kararmak üzereydi. Papağanın rüzgârda tek başına sallanışına baktım, hüznümlendirdi beni. Yaz renkleri-ne sahip, birazdan yana doğru iki adım atacağını sanıyor insan ama düğme gözlerinde bir şeyler var. Bahçeyi bu kadar süsle-yip oraya pek az çıkan sahibinin ruh halini yansıtır gibi. Simba bahçe duvarına uzanmış, tek gözüyle papağanı kesiyor. Boğ-a-zımda bir şey düğümlendi. Bebek doğunca Simba'yı Korhan'ın ablasına vereceğiz. Son karar bu. Ona her bakışımda gözlerim doluyor. Bahçe zeminine kırmızı bir kare düştü. Madam yatak odasının ışığını yaktı. Kahveye çağırırsam gelir mi? Kimseye git-miyor, biliyorum. Ah bu müdanasız ve yalnız hali!